

Magnus Møller, ákæri:

Tilvildarlíga valdur dagur

Tiltakið við handtøkunum og húsarannsóknunum hevði als einki við samráðingarnar í Keypmannahavn at gera, sigur ákæruvaldið

Ákæruvaldið hevur leingi ætlað tiltakið, ið byrjaði mikumorgunin, við at taka nakrar menn og gera húsarannsóknir viðvíkjandi skipabygging í Føroyum í 80-árunum.

Longu seinast í septembarmánaði avgjórði Føroya Rættur at geva politinum loyvi til húsarannsóknir, men tað lá ikki fyri enn nú, sigur Magnus Møller.

Hann afturvísir, at tiltakið hevði nakað samband við,

at samráðingarnar í Keypmannahavn byrjaði dagin eftir.

– Um vit so høvdu ætlað, at bæði skuldu henda í senn, hevði tað ikki borið til at lagt tað so til rættis, tí líka sum samráðingarnar hava verið útsettar, hevur okkara tiltak eisini verið útsett fleiri ferðir, sigur Magnus Møller.

Tað kravdi ikki sørt av planlegging, tí veljast skuldi ein dagur, tá tað lá

fyrí hjá øllum hesum politistunum, ið skuldu vera leysir av øðrum arbeiði.

– Og teir lutakandi politistarnir eru mangir. Ferðaliðið hjá ríkispolitinum hevur í longri tíð havt tveir mans her, og nú eru komnir fimtan aftrat. Haraftrat hava 45-50 lutikið í arbeiðinum. Eisini hava politistar í Danmark og Grønlandi arbeitt við málinum.

randi

Politiið stríðist við at skipa tey mongu ringbindini, ið eru funnin undir húsarannsóknunum, ella eru fingin frá monnunum, sum einki høvdu ímóti at lata tey frá sær

Poul Mohr, stjóri á Tórshavnar Skipasmiðju:

Eg vil hava skjølíni aftur

– Teir fóru avstað við so nógvum skjølum, at vit fáa ikki arbeið, eg havi ringt og sagt, at eg vil hava skjølíni aftur, annars mungi vit »lukka shoppina«, sigur hann

Stóra húsarannsóknin kring landið mikudagin fevndi eisini um skipasmiðjuna í Havn. Stjórin Poul Mohr var ikki serliga bílsin yvir vitjanina.

– Undir rættarmálinum um Heygadrang, at teir skuldu kanna Klettarnar og eina rúgvu av øðrum skipum. Hetta er tað sum hendi mikudagin, sigur Poul Mohr.

– Teir hava fingið tað teir vilja hava. Teir fóru avstað við so nógvum skjølum, at eg havi ringt til teir í morgun og sagt, at eg vil hava tey aftur, annars mugi vit »lukka shoppina«. Teir eru farnir við skjølum heilt upp til 1994 og genturnar sita hendur í favn, tær fáa einki gjørt. Vit fáa ikki gjørt MVG rokniskap ella nakað

annað. Okkara menn eru farnir niðan á Háls eftir teimum neyðugastu skjølunum í morgun. Vit vilja hava skjølíni aftur fyri 1993/94. Vit fáa ikki arbeið uttan fakturar, segði Poul Mohr fyrrapartin í gjár.

Tað ljóðaði at politistarir høvdu verið so grammir, at teir eisini vóru farnir við tónum ringbindum?

– Tað hoyrist so nógv, tað er ikki alt sum ein skal lurta eftir, sigur Poul Mohr.

– Hendan mistonkiliggeranin av Skipasmiðjuni í fjølmiðlunum er troyttandi, eg veit ikki um ætlanir er at fáa spakan undir skipasmiðjuna.

– Fólk vilja síggja blóð í dag. Ella, sum tað verður tikið til í kvæðnum um »Tólvjavníngar«. »Vilstir

vóru tólvjavníngar, hvør mót øðrum sló.« Hetta er júst tað sum hendir í dag, sigur Poul Mohr.

Hvussu nógvir politistar vóru og vitjaðu trykkum mikudagin?

– Eg haldi at einir fyra vóru á skrivstovuni, onkur kom at hjálpa til við at bera jústinus

Myndir: Kalmar

Nøgdirnar av pappírnum eru stórar, og tað fer at taka sína tíð at kanna øll skjølíni um tey skip, sum politiið kannar, og sum sakarmál kanska einferð verður um

Tórus Johannessen á Sandi fekk vitjan:

Teir fóru heilt á ovasta loft

– Men hevur politiið úrskurð frá rættinum so hava teir rætt at kanna hús og tað seti eg meg ikki ímóti, sigur hann

Tórus Johannessen varð ikki sørt bílsin, tá hann fekk vitjan av politinum millum klokkan tvey og trý mikudagin.

– Tað bankaði uppá og sonurin fór út av vita hvør var. Hann kom inn aftur og segði, at triggir manns vildu tosað við meg. Eg fór út í gongina og siggi triggjar manns, ein sivilur bilur stendur fyri utanfyri. Tann eina kendi eg beinanvegin, hann hevði verið politistur í Sandoyinni fyrr. Hinar kendi eg ikki, annar av hesum var dani, sigur Tórus Johannessen.

– Teir søgdu ørindini og

eg bjóðaði teimum innar. Talan var um hampamenn og teir spurdu meg um eg vildi samstarva. Vildi eg ikki, so greiddi teir mær frá hvønn rætt teir høvdu. Eg hevði einki í móti at hjálpa teimum, helt ikki, at eg hevði nakað at fjala útyvir, sigur Tórus Johannessen.

– Teir fóru síðan at kanna ringbindini á skrivstovu míni, har finnast øll pappír til mitt virksemi. Teir vóru inni hjá mær í triggjar tímar, teir kannaðu hvønn krók, inn í kømurini og niður í kjallaran, enntá uppá ovasta loft, sigur Tórus Johannessen.

– Teir vildu hava skjøl við sær, men fyrst treytaði eg mær at teir skrivaðu undir uppá hvørji skjøl teir fóru avstað við. Sum sagt, talan var um hampamenn, sum gjørdu sína skyldu, sigur Tórus Johannessen.

Orsøkin til at politiið vitjaði Tóra, er at hann hevur havt við dalstrolararnar at gera. Teir vóru bygdir seinast í áttatiárunum og fyrst í nítiárunum og stóra politikanningin mikudagin snúði seg um skipabygging í áttatiárunum.

jústinus